

İSLAM NEDİR VE NE DEĞİLDİR?

İnsan ve Kâinat:

Özet olarak; insanın kâinata, dünya hayatına ve insan hayatına bakışı:

Kâinatın târifî:

Kainat demek, Allah'tan başka varlıkların bütünü, demektir. „Alem“ kelimesi de aynı mânaya gelmektedir. Çođuluna „Alemler“ denir.

Aklen de ilmen de sabittir ki, yerleriyle ve gökleriyle, canlısıyla ve cansızıyla her şey sonradan var olmuştur. Yine aklen ve ilmen sabittir ki, sonradan olan bir şey de bir sebebe, bir var edene bağlıdır ve ona muhtaçtır. O var eden de „Allah'tır“.

Allah vardır: Her şeyi bilendir ve her şeye gücü yetendir.

Allah'ın varlığı, kâinatın varlığına bağlıdır. Yani, aklî ve ilmî delillere dayanır.

Her şeyi bilir. Çünkü kâinat ilmî bir eserdir. Çünkü fizik, kimya, biyoloji, astronomi ve saire gibi tabîî ilimler kâinatın ilmini yapmaktadırlar. Bilinen bir keyfiyettir ki, ilmî olmayan bir şeyin ilmi yapılmaz.

Kâinat ilmi bir eser olunca, o eseri yaratan da ilim sahibidir ve âlimdir.

Allah, kadirdir; her şeye gücü yeter. Her şeye gücü yetmese idi, kâinatı istediği gibi yaratamazdı. Allah, birdir. Birliği aklen sabit olduğu gibi, naklen de sabittir. Kur'an şöyle der:

„Yerde ve gökte Allah'tan başka ilahlar olsaydı, yer ve gök fesada girerdi (yani nizam ve intizam bozulurdu).“ İşte bu, bir aklî delildir. Keza „De ki Allah birdir, Allah Sameddir (yani, herşey O'na muhtaçtır ve fakat O, hiç birşeye muhtaç değildir.) O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır, ve O'na hiç bir şey denk ve emsal olamaz.“ (İhlas Suresi)

Allah'ın diğer sıfatları:

Allah'da; ilim, kudret ve birlik sıfatı olduğu gibi, irade, görme, işitme ve konuşma sıfatları da vardır. Bunların varlığı aklen ve ilmen sabit oldukları gibi Kur'an'ın beyaniyle de sabittir. Bu babdaki ayetlerin ve delillerin sayısı çoktur. Ezcümle:

„Güzel isimler ve yüksek sıfatlar O'na mahsustur...“ (Haşır Suresi son ayet)

İşte kâinat ve işte yaratıcısı!..

İnsana gelince:

Kâinat içinde insanın mümtaz (seçkin) yeri vardır. Aklen de ilmen sabittir ki, kâinat insan için var olmuştur; insan neye muhtaç ise o vardır. Bu hususta Kur'an ayetleri çoktur. Pekiyi ama insan ne için yaratılmıştır?

Evet insan da Allah'a kul olmak için yaratılmıştır. Kur'an'nın beyaniyle **„O'na ibadet etmek için yaratılmıştır,“ (Vezariyat, 56)** bunun bir ifadesidir.

Din:

Din, Allah kanunudur; emirler ve yasaklar bildiren, nimet ve görevleri taksim eden bir nizam ve bir düzendir.

Muhtevası:

Dinin muhtevası başlıca dörttür:

Akaid bölümü: Ki, insanın inancıyla ilgili meseleleri anlatır. Genelde bu bölüme imanın altı şartı girer.

İbadet bölümü:

Bu bölüme; namaz, oruç, hac, zekat ve Kelime-i Şehadet ve benzeri ibadetle ilgili mevzular girer.

Muamelât ismi altında toplanan bir başka bölüm de insanın, madde ile, insanın hayvanlarla, insanın müslim, gary-i müslim insanlarla ve insanın devlet ve siyasetle ilgili hususları anlatır. Bütün bunlara genel olarak „İslam Hukuku“ ismi verebiliriz.

Ukubât, yani ceza bölümü:

Ceza bölümü ise; görevini yapmayan, hakkına razı olmayan, başkalarının hak ve hukukuna tecavüz edenlere verilen cezalardır. Buna „İslam Ceza Hukuku“ da denir.

Ve işte İslam'ın bu dört bölümü hakkında yüzlerce kitab yazılmıştır.

Dinin tarihi:

Dinin tarihi, insanlığın tarihiyle başlamıştır. İlk insan, ilk müslüman ve ilk Peygamber Adem Aleyhisselam'dır. Dünyaya gelirken görevini de beraberinde getirmiştir. Çünkü yukarıda da söyledik: İnsanın dünyaya gelişinin gayesi, Allah'a kul olmaktan ibaret olan görevini yapmaktır. İşte din, ona görevinin neler olduğunu, bunları nasıl ve ne zaman yerine getireceğini öğretmek üzere gelmiştir. İnsanı yaratan Allah, insanla ilgili emirler ve yasaklar manzumesi olan dini ve bu dini anlatan kitab göndermiştir.

Peygamberler:

Kendisine Allah tarafından vahiy yoluyla emirler ve yasaklar gelen insanlara Peygamber denir. Tarihi boyunca yüzbinlerce Peygamber gelmiştir.

Sayılarının çok oluşu:

İlk Peygamber ölüp gidince, insanoğlu dini gereği gibi korumamış, ona kalem karıştırmış; eksiltmeler yapmış, ilaveler yapmıştır. Zaman içerisinde bu hal o kadar ilerlemiş ki, artık din özelliğini kaybetmiş ve hurafeler bataklığı haline gelmiştir. Dolayısıyla insanoğlu yolunu şaşırmıştır. İşte yolunu şaşırın bu insana, yolunu göstermek üzere Allah tarafından ikinci peygamber gelmiş, o da ölüp gittikten sonra düzelttiği din, yine insanlar tarafından bozulmuştur. Bu sefer de bir üçüncü peygamber gelmiştir.

Ve böylece din, bozulmadan düzelmeye, düzelmeden bozulmaya geçe geçe Hz. Musa'ya, Hz. Musa'dan da Hz. İsa'ya intikal etmiştir. Hz. İsa vasıtasıyla düzelen bu din, Hz. İsa'nın gidişinden sonra bozulmaya yüz tutmuş ve zaman içerisinde o kadar bozulmuş ki, artık ilahî hüviyetini kaybetmiştir. Bunun üzerine Hz. Muhammed gelmiş ve ona Kur'an ismindeki kitab verilmiştir. Mâlum olduğu üzere, bundan 1400 kûsür sene önce gelmiş bulunan Hz. Muhammed son Peygamber olduğu gibi, ona gelen Kur'an-ı Kerim de son Kitap'tır. Şurasını bilmek gerekir ki, din, peygamberden peygambere gelişme kaydetmiş, insanoğlunun bilgi ve medeniyetinin artmasıyla, sayı ve ihtiyaçlarının çoğalmasıyla din de kemale doğru gidip, ihtiyaçlarını karşılamaya doğru ilerlemiş ve son peygamberle mükemmel şeklini almıştır. Ve artık kıyamete kadar gelen insanlığın her türlü ihtiyacına cevap veren bir durum arz etmiştir. İşte bu hikmete binaendir ki, Hz. Muhammed'den

sonra ne bir peygamber gelecek ve ne de Kur'an'dan sonra bir kitab!..

Bu itibardır ki; Allah tarafından gelen bu kitaplar, her ne kadar teferruatta bazı farklar göstermişlerse de aslında ve özünde hepsi birdir. Keza bütün peygamberler de aynı çizginin üzerinde bulunmuşlar ve aynı dini tebliğ etmişlerdir. Bütün peygamberler kardeşler ve aynı kaynaktan feyz ve ilham almışlardır. Ve hepsi, Allah'ın birliğinden, ahiret hayatından, cennet ve cehennemden söz etmişlerdir; dünya hayatının geçici, ahiret hayatının ise ebedi ve kalıcı olduğunu bildirmişlerdir. Peygamberler arasındaki şu farkı da unutmamak lazımdır:

Her peygamberin getirdiği dinin geçerliliği, ikinci peygamber gelinceye kadardır; ikinci peygamber gelince artık birincinin şeriat'ı sona ermiş ve bir sonraki peygamberin şeriatıyla amel edilmesi gerekir. Bugün ise; artık ancak Kur'an'ın hükümleriyle, Hz. Muhammed (s.a.v.)'in şeriatıyla amel edilmesi şarttır ve geçerlidir. Zira Kur'an, daha önceki kitapların bıraktığı noksanlıkları tamamladığı gibi, Hz. Muhammed de insanlar tarafından dine sokulan hataları ayıkladığı gibi eksiklikleri de ikmal etmiştir.

Ve yine bu itibardır ki, Hz. Muhammed, geldiği günden itibaren, bütün insanların peygamberi olduğu gibi, bütün insanlar da ona ümmet olma zorundadır. Ancak ona inananlara „Ümmet-i icabet“, inanmayanlara da „Ümmet-i davet“ ismi verilir.

Ve yine bu arada şu hususu da herkes bilmeli ki, „Ümmet-i icabet“ olanların görevlerinden biri de henüz bu şerefe erememiş ve ümmet-i davette kalmış olanları ümmet-i icabete davet etmektir. Davet etmezlerse onlar da Allah huzurunda sorumludurlar. Ve nihayet şunu da çok açık, net ve kesin ifade edebiliriz ki, „Din“ birdir. O da „İslam"dır“, Kur'an, bu hususu da açık olarak bildirmekte ve duyurmaktadır. Kur'an şöyle der: „Allah indinde din birdir. Kitab Ehli, ancak kendilerine bu hususta bilgi geldikten sonra ihtilafa düşmüşlerdir. Buna sebep ise onların çekememezliğidir. Allah'ın ayetlerini inkar edenler bilmelidirler ki, Allah'ın hesabı çok çabuktur.“ (Al-i İmran, 18)

Bir başka ayet:

„Kim, İslam Dini'nden başka bir din ararsa, (bilmeli ki) kendisinin aradığı böyle bir din, asla kabul görmeyecektir. Ve o, ahirette ziyan edenlerden olacaktır.“ (Al-i İmran, 85)

İslam'a göre yasaklar:

İslam'da bir kaide vardır: „Güzel olan, faydalı olan her şey emir ve tavsiye edilmiştir; çirkin olan ve zararlı olan her şey de yasak edilmiş veya hata sayılmıştır.“ Bu noktadan hareketle işte yasakların başlıcaları; İçki, kumar, zina, hırsızlık, yalan söyleme, adam öldürme, tenbellik, hilekârlık, dolandırıcılık, karaborsacılık, faiz, aldatma, kişiyi arkasından çekiştirme, ırkçılık, vurgunculuk, insan haklarına tecavüz, hak almak için kaba kuvvete başvurma, terör yapma, zor kullanmak suretiyle hak almaya kalkışma, dinî inancından dolayı baskı yapma ve işkenceye tabi tutma, hatta savaş açma! Zira barış esastır. Savaş ancak barış sağlamak için vardır, hakkı tebliğ yolunda engelleri kaldırmak için vardır, zulmü ve haksızlığı ortadan kaldırmak için vardır ve nihayet huzur ve sükunu sağlamak için vardır ve zoraki vardır. Ve nihayet barış ve sulh, tebliğ ve tavsiye esastır. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Kur'an şöyle der:

„Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar, kuvvet hazırlayın ve bağlı besilli atlar hazırlayın ki, onları, (yani mütecavizleri) Allah düşmanlarını ve sizin düşmanlarınızı korkutasınız!..“ (Enfal, 60) Dikkat edilirse, kuvvet hazırlamada hedef korkutmaktır, öldürmek değildir. Demek oluyor ki, siz kuvvetli olursanız kimse size karşı savaş açamaz, hak ve hukuka tecavüz edemez. Çünkü, sizin gücünüzden korkar ve bu suretle dünyada huzur ve sükun sağlanmış olur. İşte İslam'ın, İslam Devleti'nin emir ve tavsiyeleri budur.

Aile hukuku:

Koca, karısının da çocuklarının da amiridir, evin hâkimi kocadır. Kadının da çocukların da masrafından koca sorumludur. Zira yaratılış, karı-koca arasında iş bölümü yapmıştır: Erkeğe para kazanma görevini, kadına da çocuk yetiştirme vazifesini vermiştir. Mirasda erkeğe 2/3 oranında bir farklılık vermişse de evin ve ailenin bütün masrafını kocanın üzerine yüklemiştir.

Tesettür ve şahitlik:

Tesettür ve şahitlik mevzuunda da görülen farklar, kadının beden ve ruh yapısının arz ettiği farklardan gelmektedir. Yani biyolojik ve psikolojik farklılığın bir gereğidir. Ve bu hikmete binaendir ki, Yaratan, öyle yaratmış ve öyle emretmiştir. Bizim bir şey demeye hakkımız yoktur.

Savaş, barış ve tebliğ:

İslam Dini; Adem Peygamberle başlayan, hayatın tekâmülüne paralel olarak tekâmül edip gelişen ve son olarak Kur'an'ın inişiyle ve onu tebliğ eden son Peygamber (s.a.v.) Hazretleri'nin gelişiyile mükemmelliğini alan ve tamam olan Allah kanunudur; artık insanoğlunun her türlü ihtiyacına cevap verme gücüne sahip, eksikliği ve noksanı olmayan bir din, bir nizam ve bir sistem! Hem öyle ki akılla, ilim ve mantıkla çatışan tek tarafı yoktur. „Biz, kitabta hiç bir şeyi noksan bırakmadık“ (Enam, 38) ifadesi Kur- 'an'ın bir beyanıdır .

Binaenaleyh, böyle olan bir din, savaştan yana değil, barıştan yanadır. O, kendisini, savaş yoluyla değil, barış içinde tebliğ yoluyla kabul ettirmek ister ve istemektedir. Onun için Kur'an'ın tamamladığı bu din savaşı değil, tebliği tercih etmiştir. Savaş, „Tebliğ“ yolunu açmak için vardır, yukarıda da söylediğimiz gibi zoraki vardır, zulmü bertaraf etmek için vardır; adaleti ve huzuru sağlamak için vardır. Cihad da bir yönüyle işte budur. Tarihte hep böyle olmuştur. Bir kaç misal:

1- Allah Resulü ve onun sahabesi, Mekke'de bir tebliğ devri yaşamıştır. 13 senelik bu devrede gerek o ve gerekse etrafı, bir çok hücüm ve hakaretlere karşı, sabretmişler, mütecavizlere karşı el kaldırmamışlar, atılan taşları bile alıp atanlara fırlatmamışlardır. Üstelik, hak ve hakikatleri görmeleri için hidayetlerine dua etmişlerdir. Ve netice itibarıyla kimsenin burnunu bile kanatmamışlardır.

2- Medine anlaşması:

Allah Resulü, Medine'ye göç ettikten sonra, Hristiyan, yahudi ve diğer gayr-i müslim kabilelerle savaş değil, barış yapmıştır; onlara hayat hakkı, ibadet hürriyeti, mal ve mülk edinme hürriyeti tanımış ve bu arada onlara şöyle demiştir: „Hepimiz bu şehrin sakinleriyiz; bu şehre dıştan bir saldırı olduğu zaman hepimiz müştereken karşı çıkacağız!..“ Fakat ne yazık ki, yahudiler bu anlaşmaya sadık kalmadılar ve hak ettikleri cezayı bulmada da gecikmediler.

3- Kudüs'ün fethinde:

Kudüs'ün fethini müteakib, anahtar Halife Ömer'e teslim edilirken papazın şöyle bir talebi olmuştu: „Bizlere ibadet hürriyeti verildi ve diğer haklar tanındı! Kilisemizi ziyaret edip, bize şeref verirsiniz memnun oluruz!..“ diyen papaza Hz. Ömer'in cevabı „Hayır“ şeklinde olmuştu. „Çünkü, ben ziyaret edersem, Ömer ziyaret etti diye mabedinizi elinizden alabilirler!..“

4- Yahudilere kapıları açma:

Katli-amma veya sürgüne maruz kalan İspanya yahudilerine kapılarını açan ve onlara yer ve yurt veren ve o gün bugün onları sinesinde barındıran ve aradan 500 sene geçtiği halde hatırası yolunda merasimler tertip edilen bu hareket İslam'ın nasıl bir din olduğunun canlı bir misalidir.

5- Genelleme:

Bu babda yüzlerce misal vermek mümkündür. Fakat arife târif istemez kabilinden şu kadarını söylemekle yetinelim:

Fetihler neticesinde birbirini tanıyan Ehl-i kitaplarla müslümanlar, o günden itibaren yanyana yaşamışlar, Allah'ın gayr-i müslimlere tanıdığı haklara harfiyyen riğatlıdır. Sultan Hamid devrinde meşrutiyet

meclisinde azınlıkların hakları görüşülürken, bir milletvekilinin: „Azınlıklara daha fazla hak tanımamız gerekir“ demesi üzerine Ermeni temsilcisi bir avukatın ayağa kalkıp „Hayır! Siz bize İslam'ın tanıdığı hakları verin bize yeter!..“ demesi de bu dinin, insan haklarına ne derece riayet ettiğinin açık bir tarihî bir delilidir.

6- İslam ve savaş hukuku:

İslam savaş hukukunda kadınlara, yaşlılara, hastalara, çocuklara, ilim adamlarına el uzatma yoktur, esirlere kötü muamele yoktur. Üstelik onlara iyi ve merhametli davranma, ihtiyaçlarını karşılama ve onları rahat ettirme vardır.

İstisnai muameleler:

Şayet bu arada, bu söylenenlerin aksi varid olmuşsa bunlar istisnaidir, İslam'ın usul ve kaidelerine uymaz; Bunlar idarecilerin ya İslam'ı bilmemelerinden veya kötü niyetli oluşlarından kaynaklanmaktadır...

Mülkiyet hakkı:

Mülkiyet hakkı, komünist sistemde devlete, kapitalist sistemde ferde aittir. İslam'da ise Allah'a aittir. Evet bütün mülk Allah'ındır. Yaratan O'dur, idare eden de O'dur. Herkesin rızıkı Allah üzerinedir. Tasarruf hakkını insana vermiş, fıkıh kitaplarında kaydedildiği gibi, mal ve mülk edinmenin meşru yollarını da göstermiştir. Mal mülk esas itibarıyla Allah'a ait ise de tasarruf yönünden sahip olmak üzere de olsa çalışmayı şart koşmuştur. Bu itibardır ki, „Çalışan Allah dostudur“ demiş, tenbellerin İslam'da yeri olmadığını bildirmiştir.

İş hukuku:

İslam işçi ve işveren arasındaki münasebetleri son derece adilâne bir şekilde düzenlemiş; ne işverenin işçiyi sömürmesine ve ne de işçinin işverene ihanet ve hiyanet etmesine asla meydan vermemiştir. „İşçinin teri kurumadan hakkını veriniz!“ derken, öbür taraftan da işçiye şöyle demiştir: „Çalıştığın yerden bir iğneyi bile sahibinin izni olmadan götürdüğünüz takdirde o iğne boynunuzda asılı olarak mahşere geleceksiniz!“ diye hatırlatmıştır. İşte bu mânevi mesuliyetlerle tarafları birbirine bağlayan İslam, lokavt ve grev sistemine yer vermemiştir. Çünkü bunlar bir nevi kaba kuvvete başvurmadır.

İdeal hukuk:

İdeal hukuk demek, akıl ve mantığa uyan, vicdanı tatmin eden, sağduyuya hitab ederek adaleti temin eden; ferd ve cemaat, devlet ve vatandaş arasındaki ilişkileri akl-i selime uygun bir şekilde düzene koyan, aynı zamanda tabii ve pozitif ilimlerle asla çatışmayan, insan tabiatına tıpa tıp uyan ve nihayet aranan ve arzu edilen bir hukuk demektir?

Böyle bir hukuk nizamını, insanoğlu, İslam'da, İslam hukukunda bulur. Yani, ideal hukuk İslam hukukudur. Neden? Çünkü, zaman zaman söylediğim gibi, İslam Hukuku beşer hukuklar gibi, çeşitli noksanlıklarla dolu olan ve sayısız ihtirasların zebunu bulunan ve muhtelif etki ve tepkilerin tesiri altında kalabilen insan kafasının mahsulü değildir.

İslam hukukuna gelince: Herşeyi bilen ve herşeyi yaratan; yarattıklarını başıboş bırakmayan, her parçasını zerresine kadar, nizam ve düzene koyan ve aynı zamanda insanoğlunun geleceğini, geçmişi ve halini, en ince noktalarına kadar bilen Allah'ın ilmine ve vahyine dayanır, ezelfi ve ebedî ilmine ve vahyine dayanır; bizi bizden daha iyi bilen ve bize bizden daha yakın olan yaratımızın hikmetine istinad eder.

Yerleri ve gökleri nasıl güzel bir şekilde yaratmış ise, bitkileri ve hayvanları nasıl kusursuz bir biçimde vücuda getirmiş ise; bizlere iki el, iki ayak, iki göz, iki dudak, iki kulak vermiş ise; vücudumuzu teşkil edip iç organlarımızı, dokularımızı ve hücrelerimizi, akıllara hayret verecek şekilde ve bir işbirliği içinde düzene koyup ahenkleştirmiş ise ve nihayet bunların eksikliği geğiğiyi olmayıp en güzel şekilde, en ideal şekilde ise, İslam Hukuku da böyledir; eksikliği ve geğiği yoktur, tastamamdır. Eşyann tabiatına, insanın ve insan topluluğunun maddi-manevi yapısına tıpa tıp uygundur? Siz, kendiliğinizden bir tarafa birşey koyarsanız veya diğer taraftan

birşey kaldırırsanız adalet terazisinin dengesi bozulur. Çünkü:

İslam Hukuku bir bütündür, her meselesi kendi modeline göre ayarlanmıştır. Şayet siz, onu inanç sistemiyle, ibadet sistemiyle, muamelat (dünya ve devlet işleri) sistemiyle ve ceza hukuku sistemiyle alırsanız, o şaşmaz fonksiyonunu icra eder, sizi huzur ve refaha götürür. Yoksa en ufak bölümünü ihmal ederseniz, parçaları modeline uymayan fabrika gibi tökezlemeye başlar, istediğiniz randumanı alamazsınız; hatta bir gün gelir o fabrika durur, siz de iflas edersiniz...

İslam Hukuku, dünyanın insafı adamlarının ve hukukçularının takdirine de mazhar olmuştur. Bunlardan birkaçına burada işaret edelim:

Sava Paşa (Bir Fransız hukukcusudur):

Sava Paşa, „İslam Hukuku Nazariyyatı“ adlı eserinin 34. sayfasında Peygamber'imizin, „Ey Nas! Beni dinleyiniz ve sözlerimi zihinlerinize hâkkediniz. Size herşeyi Allah'ın emriyle bildirmiş bulunuyorum. Size öyle bir kanun bırakıyorum ki, ona sımsıkı sarıldıkça asla dalaletle düşmeyeceksiniz. Size Allah'ın kitabını bırakıyorum,“ mealindeki hadis-i şerif'i kaydettikten sonra diyor ki:

„İslamiyyet'te hak olan tek bir şey vardır. O da dindir. Din, insanın halikiyle, devletiyle ve kendi nev'iyle mevcut münasebetlerin hukukî esasiyelerini muhtevî umumi bir tâbirdir. Bu, ister itikatta, ister ibadette olsun ve isterse dünya işlerinde olsun!..“

Prof. Rogen:

İsviçreli meşhur hukukçu, İslam Hukuku hakkında takdirlerini şu cümlelerle ifade etmektedir:

„İslam Hukuku beni hayrete düşürdü. Meğer bu, bir derya imiş! Biraz genç iken bunlara muttali olmayı ne kadar arzu ederdim. O vakit bunları bütün dünya nazarında tecessüm ettirirdim (cisimleştirdim).“ (Bedayi Tercemesi, Avukat Seniyyüddin'in önsözü)

Marmaduke:

Marmaduke Piktchall da şöyle diyor:

„Halikın (yaratıcının) hukukiyle mahlukatın (yaratılmışların) hukukunu en mükemmel surette müslümanlık tarif etmiştir.“

Bismark:

Almanya'nın meşhur fikir ve devlet adamı olan Bismark da bu babdaki takdirlerini ve hayranlıklarını şöyle anlatır:

„Ben mevcut dinî eserleri inceledim, hiçbirinde değil ki, bütün bir insanlığı, hatta bir aileyi bile idare edecek mahiyetten uzak gördüm. Müslümanların kitabı müstesna! Zira ben, Kur'an'ı tetkik ettim ve her kelimesinde büyük hakikatler gördüm. Sana muasir bir vücut (aşırında yaşayıp seni görmediğim için) olmadığım için müteessirim. Fakat huzurunda hürmetle eğilirim Ya Muhammed!..“

„Dini devletten ayırmak, din ve devlete ait hakları birbirinden ayırmak, insanların bütün hayatına egemen olmak isteyen İslam dini için ağır bir tecavüzdür.“ (Gotthard Joschke, Der İslam in der neuen Türkei, Yeni Türkiye'de İslamlık, Bilgi Yayınevi, 1972, İst.)

„İslam, kelimenin tam anlamıyla yasa dinidir. Müslümanlara hayatın bütün sorularının karşılıklarını Peygamber aracılığıyla Allah'tan almalarını ve her yaptıklarında en kesin kurallara tam tamına uymalarını emreder.“ (Snauck Hurgronse, Der İslam, Lehrbuch der Religionen, s. 656, 1928)

Kur'an ve Ehl-i Kitap:

Yukarda söylemiştik ve demiştik ki, Hz. Muhammed geldikten sonra artık o gün bugün kıyamete kadar bütün dünya insanlığı bir ümmettir, Hz. Muhammed'in ümmetidir; dolayısıyla Hz. Muhammed, bütün insanlığın cihanşümul bir Peygamber'i olduğu gibi, Kur'an da tarihî boyunca bütün insanlığa hitab eden cihanşümul bir kitaptır. Bu itibardır ki, Kur'an müteaddit sure ve yüzlerce ayetinde Ehl-i Kitap'a (Hıristiyan ve Yahudilere) hitab etmiş ve onları da hak dine ve hak kitaba davet etmiştir. Bu arada sadece Bakara Sure'sinde yahudilere yüz bir ayetle hitab ederken, Hıristiyanlara da Al-i İmran Sure'sinde seksen küsur ayetle

yer vermiştir. İşte o ayetlerden biri şu mealdedir:

„Ey Ehl-i Kitab; Öyle bir kelimeye geliniz ki, o kelime sizinle bizim aramızda müsavî olsun (ne size fazla hak tanısın ve ne de bize! Bütün insanlığı aynı muameleye tabii tutsun ve insan hakları hususunda hepimiz aynı tarağın dişleri mesabesinde olalım!..) İşte o kelime ise, hepimizin sadece ve sadece Allah'a kul olmamızdır, ibadetimizi sadece O'na yapmamızdır ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmamızdır ve bu arada birbirimizi Rabb edinmememizdir (yani, hepimiz kul, Rabb'imiz bir olsun; Evet hepimizin sahibi O'dur, bütün mülkün sahibi de O'dur, yaratıcısı da; Dolayısıyla yerlerin ve göklerin sahibi ve idare edicisi O olduğu gibi bütün insanları da idare eden ve bu yolda kanun koyan da O'dur. O'ndan başka kanun koymaya kimsenin hak ve salahiyeti yoktur ve bu hususta kimseye yetki vermemiştir. Peygamberlere dahi, insanları idare etme yolunda söz hakkı tanımamıştır!.. Sebep ise pek tabiidir: Çünkü yaratan O'dur, idare eden de elbette O, olacaktır; kanun koyan yine O, olacaktır!.. Üstelik; bütün bir kâinatı idare eden kanunları va'zetmek kolay bir iş olmayıp, sonsuz ilme ve sonsuz kudrete ihtiyaç arzettiği gibi tüm insanlığı idare de sonsuz ilme ve sonsuz kudrete ihtiyaç arz eder! Binaenaleyh, insanoğlu yarım yamalak bilgi ve sınırlı kudretiyle kendi kendini idare edecek kanunlar koyamaz, dolayısıyla; insanlar arasında ne hak yerini bulur ve ne de adalet! Bir anarşi alır yürür ve insanlık da, ne dünyada huzur bulur ne de ahirette!..) Eğer onlar bundan yüz çevirirlerse, onlara söyleyin ve deyin ki, sizler şahit olun, bizler müslümanız (yani, o kelimeye inanmış, iman etmiş ve teslim olmuşuzdur. Artık bunun ötesi size aittir; vebali de cezası da size aittir..)

Bu ayet-i celile'nin tefsir ve tahlili:

Bütün insanlığı ilgilendiren Bakara Sure'sinin 64. ayetini ilmin süzgecinden geçirir ve akl-ı selimin ışığı altında incelersek şu neticeye varırız:

1- Bu ayet; müslim-gayr-i müslim tüm insanlığa sesleniyor ve her tarafa emirler verip mes'ul tutuyor; bilenlerin bilmiyenleri çağırmasını ve onlara tebliğ ve telkin etmesini emrediyor;

2- Ve yine bütün insanlığa diyor ki: Aynı ailenin fertleri olan sizlerin yaratana bir, Rabb'isi bir, kanun koyucusu bir, dini bir, kitabı bir, Peygamber'i bir, dünyası bir, ahireti bir!.. O halde bütün bu birlikler karşısında her yönüyle birsiniz ve kardeşsiniz! O halde Allah'ın birliği esasına dayanan „Tevhid“ akidesine sahip olacaksınız ve hepiniz Allah'ın ipinden ibaret olan Kur'an'a sahip çıkacaksınız ve onu tebliğ eden Peygamber'in arkasından gideceksiniz!..

3- Ve herkes bilmeli ve inanmalı ki: Allah'a inanan ve O'nun varlığını kabul ve tastik eden herkes, tarihi boyunca O'nun gönderdiği ve indirdiği peygamberlerin tümüne ve onlara gelen kitapların hepsine ve bu arada son peygamber Hz. Muhammed'e ve ona gelen son Kitap Kur'an'a inanacak, tastik ve kabul edecektir. Ve bu babda bir istisna tanımayacaktır ve şayet bunlar arasında bir istisna tanıyıp ayrılık ve gayrılık yoluna giderse onun din adına, Allah adına yaptığı bütün ameller, ibadetler ve hayırlar heba olur, asla kabul görmez, emekleri boşa gitmiş olur!..

Burada, yukarıda da işaret edildiği gibi, şu gerçeği de hiçbir zaman unutmıyacaktır: Bugün yürürlükte bulunan ve geçerliliğini muhafaza eden sadece Kur'an'dır; diğerlerinin miadı dolmuştur. Artık onlarla amel etmek muteber değildir.

4- Şahit tutmak:

Bakara Suresi'nin bu ayet-i kerimesinden şu gerçeği de anlamış oluyoruz ki, „Tek kelime“nin etrafında toplananlar ve bu kelimeye teslim olanların yapacağı tek bir şey kalmış oluyor. O da şahit tutmak; bütün bir insanlığı ve bütün bir kâinatı şahit tutup biz, Allah'ın birliği esasına dayanan bu kelimeyi, bu „Tevhid“ kelimesini kabul ve tastik etmenin yanında henüz bu şuura ve bu inanca ermemiş olanları da çağırmış ve bu kelimeyi onlara tebliğ ve telkin etmişizdir ve artık bizde vebal kalmamıştır ve buna artık herkes şahit

olsun; Allah da şahit olsun, melekler de peygamberler de şahit olsun, kitaplar da ve nihayet bütün bir kâinat da şahit olsun ve bu çağrıya „Evet“ demiyenler de şahit olsun!..

Bir lahika:

Buraya kadar bizler; İslam'ı ve İslam dinini özet olarak ortaya koymaya ve dünyanın gündemine getirmeye çalıştık. Zira uzun zamandan beri dünya insanlığı bir cehalet devri yaşamakta ve İslam'ı bütün veche ve gerçekleriyle, bütün madde ve manasiyle, bütün siyaset ve devletiyle ve nihayet bütün dünya ve ahiretiyle bilmemektedir; „İslam'ı da diğer dinler gibi, Allah'la kul arasında olup biten, mabetlerin dışına karışmayan, dünya ve devletle ilgisi bulunmayan bir müessesedir. Binaenaleyh, dinler, laik düzenle bağdaşabileceği gibi, İslam Dini de laik düzenle bağdaşır, dolayısıyla dini devletten ayırmak ve siyasete karıştırmamak gerekir..“ derler ki bu, yukarıda geçtiği gibi ilim ve fikir adamlarının ifade ve isbat ettikleri gibi „İslam'ı bu şekilde anlamak, tamamen yanlıştır; Kur'an'ın ruhuna da aykırıdır metnine de! Zira İslam bir bütündür; onun dünyasını ahiretinden, devletini ibadetinden ayırmak mümkün değildir. Ayırdığınız takdirde din devletsiz kalır, devlet de dinsiz olur!..

Tek gayemiz:

Bizim tek bir gayemiz ve tek bir davamız vardır. O da İslam Dini'ni gerçek hüviyetiyle tanımak ve dünya insanlığına tanıtmaktır; tebliğ ve telkin yoluyla tanıtmaktır ve asıl vazifelerimizden biri budur, bütün varlığımızla çalışmaktayız. Ve bu çalışmalarımız Türkiye'den başlamıştır. Fakat ne yazık ki, Kemalistler, buna engel oldular, baskı yapıp işkenceye tabi tutmak istediler. İlk Mekke müslümanları gibi baskı yapıp işkenceye tabi tutmak istediler. Ve yine biz, ilk müslümanların yaptığı gibi yaptık; yani, onlar Mekke'den hicret edip Habeşistan kralı Necaşi'ye başvurdu iseler, biz de Necaşi'nin torunları mesabesinde olan Alman idaresine ve Alman milletine baş vurduk ve kabul gördük. Ve hedefimize ulaşmaya kadar da kabul göreceğimize inanmaktayız! Zira Mekke müşrikleri orada da onları kalıp dinlerini yaşamalarına rıza göstermek istemediler ve onları geri getirmek için büyük hediyelerle ve büyük ricalarla heyetler gönderdilerse de Necaşi buna red cevabını verdi ve dedi ki „Dinlerini yaşamak üzere bana ve benim ülkeme gelen ve iltica eden ve suçları sadece dinlerini yaşamak olan bu insanları geri çevirip sizlere teslim edemem, bu bana ve benim inancıma yakışmaz“ demiş gelen heyeti, hediyeleriyle birlikte geri çevirmiştir ve bu suretle inancının da insanlığının da gereğini yapmış, zalimlere mazlumları teslim etmemiştir. Dünün Mekke'sinin müşrik ve zalimlerinin yaptığı gibi, günün Türkiye'sinin kemalist müşrik ve zalimleri de Bonn'a müracaat edip, üzerlerine düşeni yapmak isteyen ve inançlarının gereğini yapma fırsatını bulan bu cemaati burada da rahatsız etmeye ve barındırmamaya çalışmaktadırlar ve bu suretle Bonn idaresini ve Alman milletini, meş'um ve zalim, diktatör insafsız emellerine alet etmek istemektedirler. Şu cemaatin ümit ve temennisi şudur ki, bugüne kadar bunlara hep red cevabı veren Bonn idaresi bundan böyle de „Red“ cevabını verecek ve din ve vicdan hürriyetine saygılı olmaya devam etmekte olduklarını isbat edeceklerdir.

Cemaleddin Hocağlu (Kaplan) -Rh.a.-

Emir'ül-Mü'minîn ve Halîfet'ül-Müslimîn

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6